

Les «variants»: una oportunitat històrica

«Ha arribat l'hora d'executar un pla de mobilitat comarcal sostenible i que els ciutadans no només hi fem costat, sinó que treballem activament i urgent en la seva implementació»

Variants sí o no és un debat fruit d'un problema local però amb una solució global i que a més és incòmode. Avui, però, la hipocresia de qui no ho vol acceptar es tradueix en irresponsabilitat. Qui no reconeix el mal que fa amb molts dels seus actes quotidians, avui, al 2020, ja no és per desconeixement, sinó per egoisme. I com que som així i tants anys d'educació no ens han servit per actuar millor, és l'hora de la regulació.

Es va deixar de fumar als espais públics quan es va prohibir, tot i que feia molts anys que la ciència ens advertia que és quelcom insalubre. Hem deixat de fer ral-lis pels carrers gràcies als radars i no pas per responsabilitat a conèixer les moltes morts que hi havia a les carreteres. Són exemples com el que ens ocupa. La medicina ens adverteix que hem de tenir una vida menys sedentària, no tant estressada i que l'aire contaminat de moltes ciutats ens fa mal, però continuem portant el fill a l'escola, anem a treballar, a comprar, al gimnàs o a veure els amics amb cotxe i no hem provat ni un sol dia d'anar-hi a peu o bé compartint el trajecte amb cotxe amb el veí; no tenim ni idea dels preus i horaris del transport públic d'Olot (TPO), ni del bus transversal, ni dels quilòmetres de carrils bici que hi ha per Olot, ni quan val una bici elèctrica?, si ni tant sols sabem que des del Pla de Dalt o Les Tries fins al centre de la ciutat hi ha cinc minuts (més aparcar) amb cotxe i només set amb bici o vint a peu!

És difícil exigir a un paleta que vagi a l'obra amb el TPO o amb bicicleta amb una caixa d'eines penjada del cinturó, amb 3 bigues de 6 m a una mà i amb una escala a l'altra i empenyent un palet de totxanes amb el peu, però és igualment difícil d'entendre per què continuem desplaçant-nos amb cotxe en els casos que hi ha altres alternatives, sabent que no hem de fer-ho i, a sobre, exigint noves carreteres per a poder-nos moure encara més! Ho fem per egoisme i irresponsabilitat, les mateixes que qui ens governa. Legislar per a fer una ciutat i una comarca realment millor és més incòmode que fer-ho per a tenir uns electors millors.

El debat -repugnant- actual entre qui reclama més carreteres per a treure la merda de davant de casa i posar-la a la casa del veí i els qui escolten les dades que ens donen cada dia sobre que no anem bé amb la mobilitat i el consum exagerat actual, és una oportunitat històrica comarcal de treballar plegats per una mobilitat sostenible, una població més sana i uns carrers menys contaminats i així, fer de la Garrotxa una comarca exemplar i referent en la lluita contra l'emergència climàtica.

Avui no toca fer noves carreteres, sinó moure'ns correctament.

Trenta anys després del capità Enciam i vint després de la limitació del trànsit a moltes ciutats europees, el científics ens diuen que ja és tard per a aplicar mesures graduals contra la mobilitat i el consum exagerat de béns, ja que la situació climàtica és molt més greu del que percebem. Així que, ha arribat l'hora d'executar un pla de mobilitat comarcal sostenible i que els ciutadans no només hi fem costat, sinó que treballem activament i urgent en la seva implementació i amb la satisfacció moral de fer el que ens correspon per responsabilitat.